

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Mgr. M. D., DiS.**, narozený X,
bytem X,

zastoupený JUDr. Tomášem Farou, advokátem,
sídlem Táborská 411/34, 140 00 Praha 4,

proti

žalovanému: **Český úřad zeměměřický a katastrální**,
sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8, Kobylisy

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 30. 11. 2016, č. j. ČÚZK-13411-7/2016-12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 30.

11. 2016, č.j. ČÚZK-13411-7/2016-12, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 29. 7. 2016, č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-29, a to tak, že výrok I. byl nahrazen textem „Žádost Mgr. M. D., DiS. ze dne 18. 4. 2016 o jmenování na služební místo představeného – vedoucího právního oddělení VI. Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, se v souvislosti s § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítá“. Ve zbývajícím rozsahu bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně o převedení žalobce na služební místo: odborný rada v právním oddělení IV., s výkonem služby na Katastrálním úřadu pro hlavní město Prahu, v oboru služby: 70. Zeměměřictví a katastr nemovitostí (výrok II.), a o zařazení do platové třídy a určení měsíčního platu (výrok III.), potvrzeno. Žalobce současně navrhl zrušení rozhodnutí ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 29. 7. 2016, č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-29.
2. Žalobce nejprve v podané žalobě shrnul své dosavadní působení na Katastrálním úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálním pracovišti Praha, kde pracuje od roku 2007. Dále žalobce namítal, že v průběhu výběrového řízení došlo k porušení řady procesních práv, která měla vliv na zákonnost celého řízení a vydání rozhodnutí. V rámci výběrového řízení byla jednak porušena povinnost vést samostatné řízení, dále pak byla porušena podmínka nestrannosti úřední osoby.
3. Žalobce předně namítal, že v průběhu výběrového řízení (dne 17. 5. 2016) vznesl námitku podjatosti vůči Mgr. Z. V., přičemž jeho námitka byla odmítnuta z důvodu opožděnosti. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto dne 22. 7. 2016, č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-14, tak, že se toto rozhodnutí ruší z důvodu, že námitka byla podána opožděně, neboť byla podána až v době, kdy byla uzavřena Dohoda o výběru nejvhodnějšího uchazeče. Nicméně dle názoru žalobce Dohodou o výběru nejvhodnějšího uchazeče není dokončen proces výběru, jak vyplývá zejména z § 30 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní službě“). Ani žalovaný se však řádně nevypořádal s důkazy svědčícími o podjatosti Mgr. Z. V. Zejména se žalovaný nezabýval shodou odborné práce zpracované Mgr. Z. V. a Mgr. E. V. Žalovaný pouze uvedl, že znalecký posudek, který žalobce předložil, není důvodem, který by vedl k domněnce, že zde může existovat nežádoucí vztah, jež by mohl „zkřivit“ postoj Mgr. Z. V. k výkonu jí svěřené pravomoci. Současně uvedl, že jmenovaná nijak aktivně ve vztahu k Mgr. E. V. nekonala, tj. neposkytla jí svou odbornou práci. S tímto odůvodněním žalobce nesouhlasí, neboť jak vyplývá ze spisu, který byl veden k výběrovému řízení Mgr. Z. V., žádná osoba do spisu nenahlížela, tudíž není jiného způsobu, jak se mohla Mgr. E. V. seznámit s prací. Více se však žalovaný námitkou podjatosti nezabýval, a to především v celém kontextu časového a skutkového sledu jednotlivých dějů. Současně nelze souhlasit s tím, aby služební orgán provedl výběr žadatele na doporučení bezprostředně nadřízené, kterou byla Mgr. Z. V.
4. Žalobce dále namítal, že byl zdiskreditován, neboť byl za účelem sledování kvantity rozhodnutých řízení v rámci jednotlivých právních oddělení zaveden statistický nástroj kontroly právních oddělení, a to „Tabulky výkonů“. Uvedená tabulka byla zasílána formou hromadného e-mailu. Nicméně již nebylo zohledněno, že právní

oddělení VI., které vedl právě žalobce, bylo nedostatečně personálně obsazeno, když byly obsazeny pouze 3 pozice z celkového počtu 5 pozic. Přesto nedošlo k úpravě výkonové normy, která tak vyznívala v neprospěch žalobce, resp. celého jeho oddělení. O této diskreditaci svědčí také práce Mgr. E. V. I z této skutečnosti žalobce dovozuje podjatost Mgr. Z. V. Účelová je rovněž komparace právního oddělení VI. a právního oddělení VIII., když obě tato oddělení měla nesrovnatelný počet zaměstnanců, kteří prováděli přezkum právního rámce způsobilosti vkladových listin. Z tohoto důvodu je také irelevantní tvrzení, že žalobce žádal o úpravu počtu přidělovaných spisů do jím řízeného oddělení, neboť jak je zřejmé, jeho oddělení trpělo deficitem zaměstnanců.

5. Pochybení služebního orgánu dále dle žalobce spočívalo v tom, že služební orgán nevedl řádně spis, resp. nepředložil žalobci celý spisový materiál, čímž mu bylo bráněno v uplatňování jeho práv. Konkrétně se jednalo o skutečnost, že dne 4. 5. 2016 bylo žalobci sděleno, že dne 10. 5. 2016 bude probíhat výběrové řízení na obsazení služebního místa, proto dne 9. 5. 2016 prostřednictvím svého právního zástupce nahlédl do spisu. Při nahlížení do spisu bylo zjištěno, že není ve spise založena odborná práce zpracovaná druhým kandidátem Mgr. E. V. s názvem „Představa o řízení oddělení po stránce odborné a personální“. O této skutečnosti žalobce informoval služební orgán a rovněž informaci poznamenal do protokolu, který byl pořízen o nahlédnutí do spisu. Služební orgán tedy nepostupoval podle správního řádu, když odepřel žalobci nahlédnout do spisu, resp. jeho části, aniž by vydal příslušné usnesení, a tím odepřel žalobci možnost bránit se proti takovému postupu. Nelze ani souhlasit s tvrzením žalovaného, že vydání usnesení je složité, proto jej nelze vyhotovit obratem a na počkání. Žalobce zejména poukázal na to, že služební orgán byl informován o nahlížení do spisu s dostatečným předstihem a byl to služební orgán, kdo určil termín nahlížení. Tudíž je nepochybné, že mohlo být usnesení vyhotoveno, a to ještě před samotným nahlížením žalobce do spisu. Z vyjádření služebního orgánu dále vyplynulo, že nahlédnutí do dokumentu mu bylo odmítnuto z důvodu, aby žalobce nezískal významnou výhodu v rámci výběrového řízení, což žalobce odmítá. Nicméně s ohledem na to, že odborná práce nebyla ke dni 9. 5. 2016 součástí spisového materiálu, lze pochybovat o tom, zda vůbec Mgr. E. V. splnila stanovené předpoklady pro výběrové řízení.
6. Žalobci nebyl dále předložen kompletní spis ani při nahlížení dne 12. 5. 2016, když jeho součástí nebyla jednak dohoda ze dne 11. 5. 2016, která by určovala, který z účastníků bude určen jako vedoucí příslušného oddělení, ani Vyrozumění o ukončení výběrového řízení ze dne 11. 5. 2016. Tudíž není pravdivé tvrzení správního orgánu ze dne 12. 7. 2016, že všechny dokumenty byly vždy součástí spisu. Dle vyjádření Ing. L. K. došlo k podepsání vyrozumění o ukončení výběrového řízení až dne 13. 5. 2016, tudíž nemůže být pravdou, že bylo dne 11. 5. 2016 součástí spisu. Žalobce také upozornil, že na dotaz, kdo rozhodl o nezařazení dokumentů do spisu, nedostal jednoznačnou odpověď.
7. Žalobce je rovněž toho názoru, že se žalovaný řádně nevypořádal s nedostatečným odůvodněním rozhodnutí služebního orgánu. Žalovaný pouze v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že odůvodnění rozhodnutí je sice stručné, ale jsou z něj patrné

úvahy, na základě kterých byla vybrána Mgr. E. V., a tudíž rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti. Nicméně žalobce zdůrazňuje, že zákon o státní službě klade důraz na profesionalitu, kariérní postup a výběr nejvhodnějšího kandidáta, tudíž není na libovůli, jaký výběr Katastrální úřad provede. Služební orgán neměl dle názoru žalobce podrobné znalosti od Mgr. E. V., jakým způsobem chce naplnit vytčené cíle, neboť tyto cíle jsou příliš obecné.

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce opakuje skutečnosti, které uvedl již ve svém odvolání proti rozhodnutí ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 29. 7. 2016, ke kterým se žalovaný vyjádřil již ve svém rozhodnutí o odvolání. Na svých závěrech trvá a odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
9. S námitkami a důkazy svědčícími o podjatosti Mgr. Z. V. se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí. Nad rámec toho žalovaný uvedl, že teprve na základě podané žaloby je zřejmé, že žalobce poukazem na rozdělování spisů chtěl doložit diskreditaci své osoby Mgr. Z. V. To se však žalovanému jeví natolik absurdní, že jej vůbec nenapadlo v tomto kontextu námitku žalobce takto vykládat. Dále žalovaný uvedl, že výkonové tabulky jsou zavedeny jako součást komplexního systému statistických nástrojů pro vedoucí právních oddělení, ředitelku odboru právních vztahů k nemovitostem a ředitelku katastrálního pracoviště Praha. Dalším statistickým nástrojem na např. přehled počtu klíčových operací čekajících na vyřízení, webová aplikace napojená na informační systém katastru nemovitostí, která umožňuje zaměstnancům v průběhu každého jednotlivého dne zjišťovat aktuální stav a počet jednotlivých klíčových operací. Všechny tyto nástroje slouží vedoucím zaměstnancům ke kontrole činnosti v řízeních, zejména ke sledování počtu prováděných řízení. Tyto nástroje však neslouží pro účely porovnávání výkonnosti jednotlivých oddělení, ale k tomu, aby vzájemnou spoluprací mezi jednotlivými odděleními a optimálním využitím kapacit v jednotlivých odděleních byly dosahovány požadované výsledky. Zavedení normy pro oddělení v plném personálním obsazení bylo přijato s cílem snížit počet neukončených vkladových řízení a zkrátit lhůty vkladového řízení. Tato norma je aplikována shodně na všechna oddělení a vždy bez ohledu na skutečné obsazení jednotlivých právních oddělení. Uvedené znamená, že i v případě jiných oddělení, u kterých došlo k poklesu zaměstnanců, je i nadále ve výkonové tabulce pracováno se stanovenou normou pro oddělení v plném personálním oddělení. Tudíž je zřejmé, že nemohlo dojít k úpravě normy, jak uvádí žalobce, ani se nejednalo o účelovou diskreditaci žalobce ze strany Mgr. Z. V.
10. Nad rámec uvedeného žalovaný poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 5. 2010, č.j. 57 Ca 23/2009-123, kterým zrušil rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 31. 5. 2006 o vydání osvědčení o ekvivalenci zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v ČR získaných na Zakarpatské státní univerzitě ve studijním oboru Právní věda, a o oprávnění užívat titul „magistr práva“. Dne 10. 3. 2011 bylo také rozhodnuto o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku, a to rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 77/2010-233. Žalobce nejenže tuto skutečnost nenahlásil svému zaměstnavateli, ale lze pochybovat současně o tom, zda žalobce skutečně má odpovídající právní vzdělání nebo vzdělání jiného zaměření

v magisterském studijním programu. V případě, že nikoliv, pak již sama tato skutečnost musela být důvodem pro výběr Mgr. E. V. jako nejvhodnější kandidátky.

11. Soud projednal věc bez nařízení jednání za situace, kdy účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].
12. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že dne 23. 3. 2016 bylo ředitelem Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu vyhlášeno výběrové řízení na služební místo vedoucího právního oddělení VI. Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha. Žádost o jmenování na služební místo představeného podaly 3 osoby, a to konkrétně žalobce, Mgr. E. V. a Mgr. M. P. Dne 20. 4. 2016 byli jmenováni členové výběrové komise, a to jmenovitě Ing. J. V. (jako předseda výběrové komise), Ing. P. M. (jako člen komise), JUDr. I. M. (jako člen komise) a Ing. A. D. (jako náhradník za člena výběrové komise). Dne 20. 4. 2016 proběhlo otevírání obálek s žádostmi o jmenování na služební místo za přítomnosti ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu a vedoucí personálního oddělení, přičemž všechny žádosti splňovaly předpoklady stanovené zákonem a služebními předpisy. Dne 4. 5. 2016 vzala Mgr. M. P. svou žádost o přijetí na služební místo zpět, proto bylo dne 9. 5. 2016 vydáno vyrozumění o ukončení její účasti ve výběrovém řízení. Dne 10. 5. 2016 proběhl před výběrovou komisí pohovor na služební místo a současně byl vyhotoven protokol o průběhu a výsledku výběrového řízení. Z protokolu vyplývá, že oba zúčastnění uchazeči byli hodnoceni výběrovou komisí jako úspěšní. Dále byla dne 11. 5. 2016 uzavřena dohoda o výběru nejvhodnějšího žadatele o jmenování na služební místo podle § 28 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, která byla uzavřena mezi Ing. L. K., ředitelem Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, a Mgr. Z. V., ředitelkou odboru právních vztahů. V dohodě byla navržena na jmenování na služební místo Mgr. E. V. Dne 11. 5. 2016 bylo vydáno vyrozumění o ukončení výběrového řízení, které bylo doručeno žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce dne 19. 5. 2016.
13. Dne 17. 5. 2016 byla služebnímu orgánu ze strany žalobce doručena námitka podjatosti úřední osoby Mgr. Z. V. O podané námitce rozhodl ředitel Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu dne 3. 6. 2016, č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-14, tak, že tuto námitku podjatosti odmítl z důvodu její opožděnosti. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. O podaném odvolání rozhodl předseda Českého úřadu zeměměřického a katastrálního dne 22. 7. 2016, č.j. ČÚZK-10494-1/2016-12, tak, že usnesení ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 3. 6. 2016, č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-14, zrušil. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že námitka podjatosti byla uplatněna až po vydání rozhodnutí ve věci samé, tj. poté, co byla uzavřena dohoda podle § 28 odst. 3 zákona o státní službě, a tudíž nemůže být o takové námitce rozhodováno.
14. Dne 29. 7. 2016 vydal ředitel Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu rozhodnutí č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-29, kterým pod výrokem I. rozhodl o tom, že žalobce nebyl vybrán v dohodě podle § 28 odst. 2 zákona o státní službě, a dále pod výroky II.

a III. rozhodl o převedení žalobce na služební místo odborného rady v právním oddělení IV., s výkonem služby na Katastrálním úřadu pro hlavní město Prahu, v oboru služby 70. Zeměměřictví a katastr nemovitostí. Současně služební orgán rozhodl o platových podmínkách žalobce. V odůvodnění služební orgán uvedl, že neuvedení pořadí úspěšných žadatelů dává služebnímu orgánu možnost vybrat kteréhokoliv z nich. Služební orgán vybral na obsazení místa Mgr. E. V., a to v dohodě a na návrh bezprostřední nadřízené Mgr. Z. V. Úspěšná uchazečka prosazuje dodržování lhůt v řízeních, ale také jejich výrazné zkrácení. Tento přístup je považován za velice důležitý, je pozitivně vnímán veřejností a je jedním z nástrojů protikorupčního boje. Služební orgán také uvedl, že hodnotit vhodnost žadatele pouze na základě toho, zda již danou služební funkci vykonává, by bylo ve vztahu k ostatním uchazečům diskriminační. Dále bylo třeba s ohledem na výsledek výběrového řízení rozhodnout o převedení neúspěšného uchazeče (žalobce) na jiné služební místo. Při převádění zaměstnance se služební orgán zabýval vhodností nového služebního místa a uvedl konkrétní důvody, pro které shledal, že nové služební místo je pro něj vhodné. Mezi tyto důvody služební orgán zařadil skutečnost, že vykonávané práce na daném služebním místě jsou zařazeny do kategorie 1 s ohledem na míru rizikových faktorů. Dále je na dané služební místo vyžadováno vysokoškolské vzdělání v oboru Právo a právní věda, kterým žalobce disponuje a má dostatek zkušeností s řízením o vkladu práv nebo výmazu vkladu práv, s vyznačováním jednotlivých operací v ISKN, záznamem práv a zápisem poznámek, s dodržováním zákonů, vyhlášek, pokynů a směrnic nadřízeného orgánu apod. Obor služby je současně shodný s oborem služby na dosavadním služebním místě. Je rovněž zachováno služební působišť. Zařazení do platové třídy se na tomto služebním místě nemění.

15. Proti rozhodnutí služebního orgánu podal žalobce dne 13. 8. 2016 odvolání, kde jako hlavní důvod uvádí podjatost Mgr. Z. V. a dále porušení nestrannosti výběrového řízení. O podjatosti Mgr. Z. V. mají svědčit zejména tyto skutečnosti - mezi žalobcem a Mgr. Z. V. docházelo v době před výběrovým řízením k výměně řady profesních názorů, v souvislosti s probíhajícím řízením a mezi kolegy kolovaly informace o tom, že je výběrové řízení konáno za účelem výměny stávajících vedoucích pracovníků, již v době před výběrovým řízením se k žalobci dostala informace, že ve výběrovém řízení bude úspěšná Mgr. E. V. V souvislosti s tím požádal žalobce před konáním ústního pohovoru o umožnění nahlédnout do spisu, což mu bylo umožněno dne 9. 5. 2016. Při nahlížení do spisu však zjistil, že součástí spisu není zpracovaná odborná práce Mgr. E. V. s názvem Představa o řízení oddělení po stránce odborné a personální, přičemž následně mu bylo sděleno, že tato práce součástí spisu byla. Je tedy zřejmé, že byla žalobci odňata možnost nahlédnout a seznámit se s kompletním spisovým materiálem, a to aniž by tento postup služební orgán řádně odůvodnil. Dále žalobce poukázal na shodné rysy odborné práce Mgr. E. V. a Mgr. Z. V., kterou jmenovaná využila v rámci svého výběrového řízení. Dále žalobce uvedl, že ke dni 12. 5. 2016 nebyla součástí spisu dohoda, která by určovala, který z účastníků bude určen jako vedoucí příslušného oddělení, a ani vyrozumění o ukončení výběrového řízení. O tom, že byla uzavřena dohoda o výběru nejvhodnějšího žadatele, byl žalobce informován dne 19. 5. 2016, tedy až poté, co podal námitku podjatosti proti Mgr. Z. V. Dále žalobce namítl, že rozhodování o jeho námitce podjatosti trvalo nepřiměřeně

dlouhou dobu, a to s ohledem na skutečnost, že nedošlo k vypořádání samotného obsahu podaného odvolání, nýbrž bylo rozhodnutí zrušeno z formálních důvodů. Dle názoru žalobce však není možné, aby se žádný ze správních orgánů po obsahové stránce podanou námitkou nezabýval, a to zvláště za situace, kdy byla podána včas. Žalobce dále také namítl, že v mnohých výběrových řízeních vůbec nebylo vydáno rozhodnutí o výsledku výběrového řízení, čímž služební orgán odňal účastníkům výběrového řízení možnost jakékoliv obrany. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že má mnohem více zkušeností než druhá žadatelka a mimo to vykonával také řadu dalších činností souvisejících s výkonem služby na Katastrálním úřadu a absolvoval řadu školení k prohloubení kvalifikace. Naopak druhá žadatelka neměla o fungování oddělení žádné podrobné znalosti, jak se ukazuje také z její odborné práce a následného vystoupení jako nové vedoucí.

16. O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný nejprve vypořádal s problematikou normování práce jednotlivých oprávněných úředních osob a jednotlivých oddělení, a dospěl k závěru, že uvedené nemůže vést k domněnce, že zde existuje nežádoucí vztah, který by mohl zkřivit postoj Mgr. Z. V. k výkonu jí svěřené pravomoci. Zavedení normování práce je organizačně-řídícím opatřením přijatým na úrovni ředitele katastrálního úřadu. Opatření bylo přijato na základě celoresortně sledovaných údajů statistik o spotřebě času na jednotlivé úkony, na základě čehož lze stanovit minimální průměrné počty vyřízených podání na jednoho zaměstnance. Ani skutečnost, že nedošlo k úpravě výkonové normy oddělení, v němž byl žalobce vedoucí, nemůže být skutečností, která by svědčila o podjatosti Mgr. Z. V. Co se dále týče podobnosti odborné práce Mgr. E. V. a Mgr. Z. V., žalovaný uvedl, že citované úryvky z odborné práce jsou běžně používanými formulace u žadatelů, kteří mají zájem ve výběrovém řízení uspět. Zrychlení řízení je legitimním cílem, se kterým uchazeči zpravidla do výběrového řízení jdou. Dále žalovaný konstatoval, že ze strany Mgr. Z. V. nebyla v průběhu 1. pololetí roku 2015 vyvíjena žádná aktivita vedoucí k odvolání žalobce z jeho služebního místa. Současně byl jejich vztah vnímán jako vztah standardně profesionální na úrovni přímé nadřízenosti a podřízenosti. Co se týče jednotlivých dílčích námitek, pak se ve většině jedná o ničím nepodložené informace a fámy (šíření informace o předem daném výsledku řízení), nebo naopak o situace, které nemohly být Mgr. Z. V. ovlivněny (viz námitky o procesních pochybeních v rámci výběrového řízení). Ohledně odepření nahlížení do spisu žalovaný uvedl, že k odepření nahlížení do spisu došlo jen jednou, přičemž služební orgán tuto skutečnost nijak nezpochybňuje. Žalovaný shledal, že služební orgán pochybil, nicméně se nejedná o vadu, o které lze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Další tvrzení, jako to, že k nezařazení mělo dojít na pokyn Ing. L. K., je ničím nepodložené a nejedná se o důvod pro pochybnosti o nepodjatosti. Dále žalovaný konstatoval, že Dohoda ze dne 11. 5. 2016 i Vyrozumění ze dne 11. 5. 2016 byly součástí spisu, jako takové byly označeny a evidovány. Tyto dokumenty byly do spisu založeny po vyhotovení a podpisu příslušných osob. Nepodařilo se tedy prokázat, že tyto dokumenty skutečně nebyly součástí spisu. Zde však žalovaný současně shledal rozpor ve vyjádření služebního orgánu, když dle stanoviska služebního orgánu ze dne 31. 8. 2016, byly tyto dokumenty fakticky podepsány až dne 13. 5. 2016. Ačkoliv žalovaný nebyl schopen objektivně tuto

námítku posoudit, konstatoval, že není relevantní, zda byly skutečně dokumenty součástí spisu, neboť případné pochybení nemohlo mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Pro případné posouzení včasnosti podané námítky je rozhodnutí skutečnost, kdy byla dohoda fakticky uzavřena. Navíc podanou námítkou se posléze služební orgán zabýval. Současně žalovaný upozornil, že Mgr. Z. V. figurovala toliko v roli bezprostředně nadřízené, která uzavírá se služebním orgánem dohodu o výběru uchazeče podle § 28 zákona o státní službě. Dále žalovaný konstatoval ohledně námítky žalobce, že služební orgán jej nevyrozuměl o výsledku řízení bez zbytečného odkladu, že fakticky se žalobce s výsledkem seznámil dne 12. 5. 2016, kdy se mohl seznámit s protokolem o průběhu a výsledku výběrového řízení ze dne 10. 5. 2016. Služební orgán tak ustanovení § 164 odst. 4 zákona o státní službě neporušil. Žalovaný dále vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí pochybnosti o tom, zda měl služební orgán vůbec v daném případě vydávat rozhodnutí o tom, že uchazeč nebyl vybrán ve výběrovém řízení. V této souvislosti poukázal na čl. 22 odst. 5 věty druhé metodického pokynu č. 6/2015, dle kterého se neúspěšným žadatelům nezasílá rozhodnutí o zamítnutí jejich žádosti. Žalovaný zastává názor uvedený v metodickém pokynu, přičemž poukázal rovněž na to, že dosud tato otázka nebyla soudem řešena, proto nepřistoupil ke zrušení napadeného výroku, nýbrž jej přezkoumal a jeho znění formuloval tak, aby odpovídalo požadavkům zákona. K tvrzeným vadám odůvodnění žalovaný uvedl, že zákon o státní službě nestanoví konkrétní kritéria, na základě kterých má být proveden výběr nejvhodnějšího uchazeče a nestanovuje, jaké by dohoda o výběru nejvhodnějšího uchazeče měla mít podobu a dle čl. 22 odst. 3 metodického pokynu č. 6/2015 nemusí mít odůvodnění. Nelze proto konstatovat, že rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti, a to zvláště tehdy, uvedl-li služební orgán v odůvodnění důvody svého rozhodnutí.

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů, z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Žalobce v prvním žalobním bodě poukazuje na podjatost Mgr. Z. V., s níž byla v dohodě dle § 28 odst. 3 zákona o státní službě vybrána jako úspěšná uchazečka Mgr. E. V., což mělo za následek skutečnost, že výběrové řízení nebylo vedeno nestranně.
19. Podle § 23 zákona o státní službě do služebního poměru se osoba přijímá rozhodnutím služebního orgánu. Spolu s rozhodnutím o přijetí do služebního poměru rozhodne služební orgán o zařazení státního zaměstnance na služební místo nebo o jmenování státního zaměstnance na služební místo představeného. Na přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo a na jmenování na služební místo představeného není nárok.
20. Podle § 28 odst. 1, 2, 3 a 4 zákona o státní službě výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ředitele odboru. V jiném služebním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu. Výběrová komise vybere z

žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, 3 nejvhodnější žadatele a sestaví pořadí dalších žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. V případě postupu podle § 27 odst. 4 věty druhé se žadatelé, se kterými nebyl proveden pohovor, považují za žadatele, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným jednoho žadatele z 3 nejvhodnějších žadatelů; dohoda je písemná. Pokud ve výběrovém řízení neuspěli alespoň 3 žadatelé, služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným z těch, kteří uspěli. Pokud všichni 3 nejvhodnější žadatelé z výběrového řízení odstoupili, služební orgán vybere v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným dalšího v pořadí z těch žadatelů, kteří uspěli. Dohoda mezi služebním orgánem a bezprostředně nadřízeným představeným podle tohoto odstavce je písemná. V případě, že žádný žadatel ve výběrovém řízení neuspěl nebo služební orgán žádného žadatele postupem podle odstavce 2 nebo 3 nevybral, výběrové řízení se zruší a vyhlásí se nové výběrové řízení. Ustanovení § 24 odst. 5 není dotčeno.

21. Podle § 164 odst. 1 věty první zákona o státní službě pro výběrové řízení podle tohoto zákona se § 146 správního řádu nepoužije.
22. Podle § 164 odst. 3 zákona o státní službě se o průběhu a výsledku výběrového řízení sepisuje protokol. Protokol obsahuje označení služebního orgánu, oboru služby a služebního místa, kterého se výběrové řízení týkalo, jména a příjmení členů výběrové komise, výsledek provedeného výběrového řízení v podobě pořadí žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznamu žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Protokol musí dále obsahovat datum jeho vyhotovení, podpis všech členů výběrové komise, poučení o možnosti podat proti výsledku výběrového řízení námitky s uvedením lhůty pro jejich podání a komu se podávají.
23. Podle § 164 odst. 4 a 5 zákona o státní službě služební orgán bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí žadatele o výsledku výběrového řízení. Žadatelé, kteří ve výběrovém řízení neuspěli, a žadatelé, kteří ve výběrovém řízení uspěli, ale nebyli vybráni jako nejvhodnější, mohou podat proti protokolu námitky do 5 dnů ode dne jeho doručení. Námitky se podávají písemně, musí být z nich zřejmé, proti jakému výběrovému řízení směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s výsledkem výběrového řízení. Podané námitky vyřídí výběrová komise ve lhůtě 15 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví nebo je zamítne. Pokud výběrová komise námitkám vyhoví, výběrové řízení zruší. Námitky, z nichž není zřejmé, proti jaké části protokolu směřují, nebo námitky, u nichž chybí odůvodnění, výběrová komise zamítne jako nedůvodné. Služební orgán výběrové řízení dále zruší, pokud nikdo nepodá žádost nebo všichni žadatelé z výběrového řízení odstoupí.
24. Podle § 164 odst. 8 zákona o státní službě služební orgán vyrozumí úspěšné žadatele vybrané jako nejvhodnější podle § 28 odst. 2 nebo úspěšné žadatele podle § 28 odst. 3, o jejichž přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného služební orgán nerozhodl, o tom, že rozhodl o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo

představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného jiného žadatele.

25. Jak vyplývá ze shora citovaných ustanovení, výběrové řízení dle zákona o státní službě je upraveno jako výběrové řízení dvoukolové. V prvním kole vybírá vhodné kandidáty výběrová komise, která je složená ze tří členů, a která posuzuje odbornost, schopnosti a zkušenosti jednotlivých žadatelů. Zákon tedy stanoví konkrétní objektivní kritéria, která musí být výběrovou komisí zohledněna při výběru úspěšných uchazečů. Naplnění jednotlivých kritérií výběrová komise posuzuje na základě pohovoru s uchazečem, případně též doplněného písemnou zkouškou. Po proběhnutém pohovoru výběrová komise vybere z přihlášených žadatelů ty žadatele, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a z těchto úspěšných žadatelů dále vybere 3 nejvhodnější uchazeče. Současně vyhotoví seznam žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Pokud nebyli ve výběrovém řízení úspěšní alespoň 3 žadatelé, výběrová komise 3 nejvhodnější žadatele nevybírání a pouze rozhodne, kteří z žadatelů byli úspěšní, a kteří nikoliv (§ 28 odst. 2 a 3 zákona o státní službě).
26. O průběhu a výsledku výběrového řízení před výběrovou komisí se sepisuje protokol (§ 164 odst. 3 zákona o státní službě). Služební orgán bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí žadatele o výsledku výběrového řízení, a to zasláním protokolu o průběhu a výsledku výběrového řízení. Proti tomuto protokolu může neúspěšný kandidát, nebo ten, který nebyl vybrán jako 1 ze 3 nejvhodnějších uchazečů, podat písemné námitky do 5 dnů ode dne jeho doručení (§ 164 odst. 4 zákona o státní službě). A contrario nejvhodnější žadatelé podle § 28 odst. 2 zákona o státní službě a úspěšní žadatelé podle § 28 odst. 3 zákona o státní službě nemohou proti protokolu podat námitky, neboť byli v 1. kole výběrového řízení plně úspěšní. O případných námitkách rozhoduje výběrová komise ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení námitek. Námitkám může výběrová komise vyhovět (v takovém případě se ruší také celé výběrové řízení), nebo je zamítne (§ 164 odst. 5 zákona o státní službě). Tím je ukončeno 1. kolo výběrového řízení.
27. Ve druhém kole je již výběr nejvhodnějšího uchazeče ponechán plně na služebním orgánu. Ten ze tří nejvhodnějších žadatelů vybraných výběrovou komisí, případně ze všech úspěšných žadatelů, nebyli-li nejvhodnější žadatelé výběrovou komisí určeni, vybere v dohodě s bezprostředně nadřazeným představeným vítěze výběrového řízení (§ 28 odst. 2 a 3 zákona o státní službě). Zbylé žadatele, kteří nebyli ve 2. kole úspěšní, vyrozumí služební orgán o tom, že rozhodl o přijetí do služebního poměru jiného žadatele (§ 164 odst. 8 zákona o státní službě). Na rozdíl od 1. kola výběrového řízení, kde výběrová komise vybírá uchazeče nejkompetentnější na základě objektivních kritérií, výběr ve 2. kole výběrového řízení je ponechán zcela na vůli služebního orgánu. Služební orgán si tak může vybrat takového uchazeče, s nímž se mu bude nejlépe spolupracovat, přičemž bude přihlížet zpravidla také k osobnosti a povahovým vlastnostem jednotlivých uchazečů.
28. Tyto závěry potvrdil rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 11. 2017, č.j. 10 Ads 316/2016-50, ve kterém mimo jiné dále konstatoval, že „[p]ostup služebního orgánu při výběru uchazeče se neřídí žádnými pravidly, jejichž dodržení (či jejichž míru

dodržení) by bylo možné přezkoumat v řízení před správním soudem. Pokud by služební orgán porušoval základní práva uchazečů o služební místo tím, že by postupoval diskriminačně, náleží uchazečům ochrana před diskriminací podle § 16 a § 17 zákoníku práce z roku 2006, užitých obdobně na základě § 98 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě“.

29. A právě shora uvedené je pro posouzení dané věci zcela rozhodující. Žalobce byl v rámci 1. kola výběrového řízení hodnocen výběrovou komisí jako úspěšný uchazeč, který splnil veškeré nezbytné podmínky, a proto postoupil do 2. kola výběrového řízení. Spolu s žalobcem byla jako úspěšná uchazečka vybrána také Mgr. E. V., která rovněž postoupila do 2. kola výběrového řízení. Mgr. Z. V. nebyla členkou výběrové komise a nemohla tudíž zasáhnout do průběhu 1. kola výběrového řízení. O průběhu výběrového řízení před výběrovou komisí byl řádně sepsán protokol. Proti tomuto protokolu neměl žádný z účastníků možnost podat námitky, neboť oba byli hodnoceni jako úspěšní uchazeči a zároveň nebyli s ohledem na počet uchazečů vybráni 3 nejvhodnější uchazeči. Ve 2. kole výběrového řízení byl již výběr ponechán zcela na vůli služebnímu orgánu. Ten v dohodě s bezprostředně nadřízeným představeným, kterou byla Mgr. Z. V., vybral v souladu s § 28 odst. 3 zákona o státní službě jako vítěze výběrového řízení Mgr. E. V. V této fázi výběrového řízení tedy byla Mgr. Z. V. oprávněna podílet se na výběru nejvhodnějšího uchazeče a udělit či neudělit souhlas s jeho výběrem. Na základě jakých skutečností tak jmenovaná učinila, tj. zda tak učinila z důvodu osobních antipatií vůči žalobci, či naopak sympatií vůči Mgr. E. V., či zda zde existovaly jiné skutečnosti, pro které dal služební orgán ve 2. kole výběrového řízení přednost druhé uchazečce, není soud oprávněn zkoumat, neboť tento výběr se neřídí žádnými konkrétními pravidly a závisí zcela na vůli služebnímu orgánu.
30. Na tomto místě musí soud také upozornit na to, že podle § 23 zákona o státní službě není na přijetí do služebnímu poměru, zařazení na služební místo a na jmenování na služební místo představeného nárok. Tudíž žalobce neměl žádný nárok na přijetí na služební místo, a to ani za předpokladu, že by byl objektivně hodnocen jako nejvhodnější uchazeč. Dokonce by žalobce neměl nárok na přijetí na služební místo ani za situace, kdy by byl jediným účastníkem daného výběrového řízení (k tomu rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2017, č.j. 10 Ads 316/2016-50).
31. Shora uvedené závěry o nemožnosti přezkoumávat postup při výběru nejvhodnějšího uchazeče by neplatily pouze za předpokladu, že by bylo možné v jednání služebnímu orgánu či jiné konkrétní osoby spatřovat porušení práva na rovné zacházení a zákaz diskriminace. Žalobce však v podané žalobě netvrdí žádný z kvalifikovaných důvodů diskriminace uvedený v zákoně č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon). Případné ochrany před porušením zákazu diskriminace se navíc nelze domáhat podáním správní žaloby u správního soudu, nýbrž jen a pouze u obecného soudu, který může rozhodnout o tom, aby bylo upuštěno od diskriminace, byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a bylo poškozenému dáno přiměřené zadostiučinění, případně mu byla nahrazena nemajetková újma v penězích (§ 10 antidiskriminačního zákona).

32. Z těchto důvodů soud neshledal námitku žalobce důvodnou.
33. Žalobce dále namítal, že byly porušeny zásady činnosti správního orgánu, a to především řádné vedení spisu, neboť mu nebyl předkládán celý spisový materiál, a bylo mu tak bráněno v uplatňování jeho práv.
34. Podle § 160 zákona o státní službě nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.
35. Podle § 164 odst. 1 věty první zákona o státní službě pro výběrové řízení podle tohoto zákona se § 146 správního řádu nepoužije.
36. Podle § 164 odst. 1 věty poslední zákona o státní službě nahlížet do spisu lze až po uplynutí lhůty pro podávání žádostí.
37. Podle § 38 odst. 1, 4 a 5 správního řádu Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.
38. Jak vyplývá z citovaných ustanovení, o výběrovém řízení dle zákona o státní službě je služební orgán povinen vést spis, do kterého mají jednotliví uchazeči, jakožto účastníci výběrového řízení, právo nahlížet. Zákon o státní službě současně v § 164 odst. 1 stanoví jisté omezení ohledně možnosti účastníků řízení nahlížet do spisu, a to co do doby, od které lze do spisu nahlížet. Tímto okamžikem je uplynutí lhůty pro podávání žádostí. Smyslem tohoto ustanovení je zaručit všem uchazečům rovné možnosti při podávání žádostí. Po uplynutí stanovené lhůty je však služební orgán povinen umožnit každému z uchazečů nahlédnout do spisu, jakož i činit si z něj výpisy, popřípadě vyžadovat od služebního orgánu, aby pořídil kopie spisu nebo jeho části. V případě, že služební orgán osobě odepře nahlížet do spisu nebo jeho části, musí o takovémto odepření vydat usnesení a oznámit jej osobě, které odmítá nahlédnutí do spisu nebo jeho části. Usnesení o odepření nahlížení do spisu nebo jeho části musí být odůvodněno a podléhá soudnímu přezkumu (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2010, čj. 5 As 75/2009 – 78).
39. V daném případě bylo možné podat žádost o přijetí na služební místo ve lhůtě do 18. 4. 2016 do 17:00 hod. Dne 4. 5. 2016 požádal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce o nahlédnutí do spisu. Dne 9. 5. 2016 mu bylo služebním orgánem nahlížení do spisu umožněno. Žalobci však nebyl předložen kompletní spisový materiál, a to konkrétně odborná práce Mgr. E. V. s názvem Představa o řízení oddělení po stránce odborné a personální. O odmítnutí nahlédnutí do části spisu však služební orgán, jak vyplývá z obsahu správního spisu, nevydal žádné usnesení. Stejně tak nebyl žalobci předložen kompletní spis dne 12. 5. 2016, kdy jeho součástí nebyla dohoda ze dne 11. 5. 2016 o výběru nejvhodnějšího žadatele o jmenování na služební místo podle § 28

odst. 3 zákona o státní službě, ani vyrozumění o ukončení výběrového řízení ze dne 11. 5. 2016. Soud nemá důvod pochybovat o tvrzení žalobce v tom smyslu, že by uváděné dokumenty skutečně nebyly součástí spisu, jak činí žalovaný.

40. Na základě shora uvedených skutečností lze konstatovat, že služební orgán v tomto případě nepostupoval v souladu se zákonem, konkrétně v souladu s § 38 odst. 5 správního řádu, když dne 9.5.2016 odepřel žalobci možnost nahlédnout do celého spisu, a to aniž by vydal o takovémto odepření a jeho důvodech usnesení dle § 38 odst. 5 správního řádu. Stejně tak nepostupoval služební orgán v souladu se zákonem, nepředložil-li žalobci dne 12. 5. 2016 kompletní spis, a to včetně dohody o výběru nejvhodnějšího uchazeče ze dne 11. 5. 2016 a vyrozumění o ukončení výběrového řízení ze dne 11. 5. 2016.
41. Avšak nikoliv každé porušení ustanovení o řízení před správním orgánem dosahuje takové intenzity, aby bylo důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. stanoví, že se musí jednat o porušení podstatné, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. O takové porušení se zpravidla nejedná tehdy, zůstal-li by výrok rozhodnutí stejný, i kdyby k příslušné vadě řízení nedošlo.
42. Ačkoliv tedy služební orgán nepostupoval v daném případě řádně a potenciálně tak mohl zasáhnout do práv žalobce, nemohlo mít toto porušení ustanovení správního řádu vliv na rozhodnutí o věci samé. Služební orgán žalobci odepřel nahlédnutí do odborné práce Mgr. E. V., a to bezprostředně předtím, než se měl žalobce účastnit pohovoru před výběrovou komisí. Žalobce však byl přesto výběrovou komisí následně vybrán jako úspěšný uchazeč, proto jakékoliv odepření nahlédnutí do této práce nemohlo mít vliv na celý průběh a výsledek výběrového řízení. Dne 12. 5. 2016 navíc již tento dokument žalobci zpřístupněn byl a žalobce se s ním tedy mohl řádně seznámit.
43. Jako ničím nepodložené je třeba také hodnotit tvrzení žalobce o tom, že je možné zpochybnit, zda Mgr. E. V. skutečně splnila všechny požadavky stanovené pro výběrové řízení. Z Protokolu ze dne 20. 4. 2016 o otevření obálek se žádostmi o jmenování na služební místo představeného je zřejmé, že otevření obálek proběhlo za přítomnosti ředitele Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu a vedoucí personálního oddělení. Dále z protokolu vyplývá, že všechny podané žádosti splňovaly všechny předpoklady stanovené zákonem a služebním předpisem. Z uvedeného lze proto jednoznačně dovodit, že ke dni 9. 5. 2016 předmětná odborná práce skutečně byla součástí spisu, avšak bylo žalobci odepřeno do ní nahlédnout, případně si pořídit její kopii.
44. Rovněž nemohlo mít žádný vliv na výsledek výběrového řízení to, že žalobci nebyla dne 12. 5. 2016 předložena dohoda o výběru nejvhodnějšího uchazeče a vyrozumění o ukončení výběrového řízení ze dne 11. 5. 2016, neboť výběrové řízení v té době již bylo ukončeno a byl vybrán nejvhodnější uchazeč. Pokud by služební orgán dne 12. 5. 2016 přeci jen řádně předložil žalobci k nahlédnutí kompletní spis, jediným výsledkem by bylo seznámení žalobce s výběrem nejvhodnějšího uchazeče již dne 12. 5. 2016 a

nikoliv až dne 19. 5. 2016. Na celkový výsledek výběrového řízení by však toto nemohlo mít žádný vliv.

45. Soud z výše uvedených důvodů neshledal ani tuto námitku žalobce důvodnou.
46. Žalobce dále namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal s tím, že rozhodnutí služebního orgánu nebylo řádně odůvodněno. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.
47. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 11. 2017, č.j. 10 Ads 316/2016-50, mimo jiné konstatoval, že „z textu tohoto zákona je zřejmé, že formalizována je jen první část výběrového řízení před výběrovou komisí (komise sepíše protokol, proti němu lze podat námitky, námitkám komise vyhoví, nebo je zamítne). Druhá část výběrového řízení naproti tomu spočívá jen v tom, že si služební orgán buď vybere, nebo nevybere (tj. faktickým úkonem). Ani informování nevybraného uchazeče, ani zrušení výběrového řízení se podle zákona nedějí formou rozhodnutí – i zde jde o čistě faktické úkony, neformální akty“. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí dále doplnil, že „[s]oud může přezkoumat, zda je postup správního orgánu řádný a nediskriminační, jen tehdy, má-li tento postup vůbec nějaká navenek seznatelná pravidla – ať už obsažená v právních či vnitřních předpisech, vytvořená dlouhodobou ustálenou praxí, která zakládá legitimní očekávání, či založená individuálním příslibem správního orgánu. Postup služebního orgánu podle § 28 odst. 4 zákona o státní službě (tj. „v druhém kole“ výběrového řízení) se však neřídí žádnými pravidly, jejichž dodržení (či jejichž míru dodržení) by bylo možné přezkoumat v řízení před správním soudem. Judikatura přitom zdůrazňuje, že aby mohl určitý akt podléhat soudní kontrole, musí na něj zákon klást i určité formální či obsahové požadavky, jejichž dodržení pak soud zkoumá (srov. bod [58] citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu čj. 6 Afs 270/2015-48). V této věci ovšem zákon o státní službě nestanoví (a ani z celkové koncepce výběrového řízení nelze dovodit) nejen žádné požadavky na strukturu a obsah aktu (z nějž se uchazeč dozvídá, že nebyl vybrán), ale vůbec nepočítá s tím, že tu bude jakýkoli formální akt vydán“.
48. Jak tedy z citovaného rozhodnutí plyne, zákon o státní službě ukládá služebnímu orgánu v § 164 odst. 8 toliko povinnost vyrozumět žadatele, kteří ve 2. kole výběrového řízení neuspěli, o tom, že rozhodl o přijetí do služební poměru a zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného anebo o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného jiného žadatele. Zákon o státní službě však nepředpokládá, že by služební orgán o žádosti neúspěšných žadatelů vydával jakékoliv formální rozhodnutí, které by musel služební orgán odůvodnit. Služební orgán tedy dostojí svým zákonným povinnostem, zašle-li žadateli zcela neformální a neodůvodněné vyrozumění o ukončení a výsledku výběrového řízení.
49. V daném případě byl žalobce o výsledku výběrového řízení vyrozuměn dne 19. 5. 2016, kdy mu bylo prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno vyrozumění o ukončení výběrového řízení ze dne 11. 5. 2016. Tím služební orgán splnil vše, co byl dle zákona o státní službě ve vztahu k neúspěšnému žadateli (žalobci) povinen splnit. Služební orgán přesto dne 29. 7. 2016 vydal rozhodnutí č.j. KÚ-03121/2016-100-1001-

- 29, kterým ve výroku I. deklaroval, že žalobce nebyl vybrán v dohodě podle § 28 odst. 2 zákona o státní službě. Proti tomuto rozhodnutí následně podal žalobce odvolání. Žalovaný namísto toho, aby napadené rozhodnutí zrušil, neboť jeho vydání zákon vůbec nepředpokládá, a sám žalovaný o pravomoci k jeho vydání pochyboval (viz strana 15 napadeného rozhodnutí), rozhodl o podaném odvolání rozhodnutím č.j. ČÚZK-13411-7/2016-12 ze dne 30. 11. 2016, kterým změnil výrok I. rozhodnutí služebního orgánu tak, že žádost žalobce o jmenování na služební místo zamítl.
50. Při vydání rozhodnutí však postupoval jak služební orgán, tak žalovaný, nad rámec požadavků stanovených zákonem o státní službě. Tímto postupem však nemohl služební orgán přiznat žalobci více práv, než mu vyplývá ze zákona o státní službě, a to včetně práva na řádné odůvodnění rozhodnutí o tom, že nebyl vybrán jako nejvhodnější uchazeč ve výběrovém řízení. Protože tedy žalobci právo na odůvodnění rozhodnutí služebního orgánu nenáleží, nemůže se žalobce dovolávat toho, že nebylo rozhodnutí o jeho nepřijetí do služebního poměru na pozici vedoucí právního oddělení VI. Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, řádně odůvodněno.
51. Nad rámec uvedeného soud pouze doplňuje, že s vydáním rozhodnutí, které správní orgán není dle zákona oprávněn vydat, neboť k jeho vydání nemá pravomoc, a to buď proto, že tato pravomoc byla právním řádem udělena výhradně jinému orgánu (soudnímu nebo správnímu), nebo proto, že nebyla výslovně přiznána ani jemu, ani jinému orgánu, je zpravidla spojována nicotnost takového rozhodnutí (k tomu např. Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1200/2014 ze dne 23. 9. 2014, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1622/2000). V daném případě však soud neshledal, že by bylo vydané rozhodnutí nicotné, neboť služební orgán a žalovaný sice vydali negativní rozhodnutí, jehož vydání zákon nepředvídá, současně však rozhodli také o přeložení žalobce na jiné služební místo a zařazení do platové třídy. Vydání tohoto rozhodnutí je již zákonem o státní službě předvídáno (§ 61 odst. 1 písm. d) a § 144 odst. 1 a § 145 odst. 1 a 2 zákona o státní službě), a proto soud dospěl k závěru, že rozhodnutí jako takové není nicotné a nelze jej proto ani z tohoto důvodu zrušit podle § 76 odst. 2 s.ř.s.
52. Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené důvody dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
53. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. prosinec 2018

JUDr. Hana V e b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu